

ERNI KRUSTEN

80

Ja nägin siis mina, kuis kasvab puu ja puhkes ta õis nii hunnitu.

E. Krusten «Juka».

30. aprillil k. a. on Eesti NSV rahaakirjaniku Erni Krusteni 80. sünnipäev.

See on suur tähtpäev, sest seljataga on töö- ja sündmusterohkete, murerikaste ja rõõmuküllaste aedniku- ja loomeaastate rivi.

Sünnikodu Harjumaal Murastes oli looduslikult ülev ja kaunis, isa aednikuamet aitas aina kaasa ilu loomisele. Seega olid olemas eeldused suure looduse sõbra ja tundehealla inimese kujunemiseks. Oli võimeid, tahtet ja tööarmastust — ning Erni Krusteniist sai hoolas aednik ja mitmekülgne kirjanik. Ta on loonud

proosat, luulet ja näidendeid. Kogu tema loomingut läbib suur südamesoojus, eriline hellus inimese ja looduse kujutamisel.

Tee kutselise ja tunnustatud kirjaniku seisuseni oli küllalt pikk ja töörohke. Osnagi oluline osa sellest teest läbis meie kodurajooni ja -linna.

1930. aastate alguses töötas Erni Krusten Rakvere külje all Ussimäe talus aednikuna. Pärast paariaastast eemalolekut tuli ta 1935. aastal uuesti Virumaale Voore küllasse Kruusimäe tallu. Siin elades tegeles Erni Krusten aedniku- ja metsatöoga. Üha enam nõudis aga vabast ajast tarvitava eneseleostuseks kirjandusliku loomingu kaudu. Kõik enne 1940. aastat «Loomingu» veergudel ilmunud tööd on kirjutatud Voorel.

Esimene nõukogude aasta viis noore kirjaniku Tallinnasse, kus ta töötas ajakirjas «Viisnurk» sekretärina.

Saksa okupatsioonil päevil elas Erni Krusten taas Voorel, seejärel oli Kullaaaru riigimõisas aednik. Lühemat aega töötas ta Rakveres kohaliku ajalehe toimetuses.

Vahetult pärast kodumaale vabastamist tagutses kirjanik veel aednikuna Roodeväljal ja Vellis.

Aastail 1945—1956 elas Erni Krusten Rakvere linnas (Gagarini 17) ja pühendus vabakirjanikuna loometööle. Alates 1956. aastast elab kirjanik Tallinnas. Pikki aastaid on ta suvekuudel lugu pidanud Kõsmu kivisest rannast ja toredast männimetsast.

Aastad on läinud lennates. Kirjanik on jõudnud näha paljude puude kasvamist, on jõudnud jälgida paljude elude sirgumist ja kuiunemist, näinud oma rahva jukapuu kasvamist ja õitsemist ning õppinud elu tundma, mõistma ja kujutama.

...Nüüd ma rohkem tean: nüüd armastuseks ma jukat pean. Mu kujutlus liidab ta kõigega, mis ilus ja hea ja õige ka.

Au sulle, mu taat, et sinu looit võisid õppida armastust, tööd ja hoolt...

E. Krusten «Juka».

Erni Krusteni loomingut armastavate lugejate sooviks on, et ka nüüd, vanemas eas, oleksid kirjaniku päevad sisukad ja heledad, et ikka võiksid tõenäks olla luuletuse «Aednik» sõnad: «Igal hommikul äratab mind uus rõõm.»

Laine LEET